

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

60. An Cardinales possint recipere resignationes beneficiorum existentium
in suis titulis. Et an hoc extendatur ad Cardinales habentes
Archiepiscopatum, Abbatias, vel Prioratus in Commendam ex ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

398 Tract. VII. De Potestate, & Priuilegiis

Et notatur Cardinalem habentem facultatem conferendi beneficia reservata, & in alium substituendi posse substitutam dicta beneficia conferre, sicut potest Cardinalis. Ex part. 5. tract. 2. Ref. 26.

§. 1. **Q**uod primum, respondeo à Cardinale simul cum Capitulo prouidenda esse. Ita Gonzales ad Reg. 8. Cancell. gl. 24.4 m. 52. qui n. 61. dubitat an idem dicendum sit in beneficio simultanea collationis alias reservatis, ad quorum prouisionem Cardinalis Episcopus indultum à Pontifice obtinet, & affirmatue respondet, quia indultum non ampliat facultatem conferendi, sed solum removet obscurum reservationis, qua remota Cardinalis iure ordinario prouidet; sed in prouisione ordinaria Capitulum concurrit, ut suppono, ergo supposito hoc indulto concurrere debet.

2. Verum mihi contraria sententia magis placet, quam tuerit Garzas de benef. p. 5. c. 1. n. 628. scilicet solum Cardinalem virtute indulti beneficia alias reservata prouidere posse, & non Capitulum, quia virtute indulti non cessat reservatio, esto in ea dispensatur. Reservatio namque horum beneficiorum est lex omnes Cardinales astringens, à cuius legis obligacione Cardinales priuilegiati eximuntur: eximuntur, inquam, vi priuilegij manente reservatione, sicuti cùm tempore interdicti conceditur tibi potestas audiendi Sacrum ob priuilegium Bullæ, priuilegium inquam, Bullæ non tollit interdictum, sed illo manente tibi facultatem concedit Sacrum audiendi, ac si interdictum non esset, sic in hoc induito prouidendi beneficia referuata; perseverante enim reservatione concedit indultum Cardinalibus facultatem prouidendi beneficia ac si reservatione non esset. Ex quo sit Cardinales non iure ordinaria, sed virtute indulti, vt à Sede Apostolica delegatos hæc beneficia prouidere, ergo, &c. Et ita hanc sententiam docet etiam Castr. Palau. tom. 2. tr. 13. disp. 2. punt. 22. §. 4. n. 4. Sed circa præsentem quæstionem vide etiam Maflobrium in praxi habendi concr. pral. 26. dub. 35.

3. Notandum est etiam hic obiter Cardinalem habentem facultatem conferendi beneficia referuata, & in alium substituendi, posse substitutum dicta beneficia conferre, sicut potest Cardinalis. Ita Rota Romana coram R.P.D. Vbaldo in una Vlissipon. 20. Iunij 1614. apud posthumas Farinacij tom. 1. decif. 595 num. 1.

RESOL. LVII.

An Cardinalis possit in curia conferre sine concursu Parochiale Ecclesiam, que vacavit in sua Diœcesi?
Ex part. 5. tr. 2. Ref. 42.

§. 1. **R**espondeo posse, dummodo ille, cui conferatur, fuerit examinatus ab examinatoribus deputatis à Papa, vel eius Vicario. Dispositionem vero facili Concilij Trid. o. 18. de reform. sess. 14. ibi. etiam ipsa Parochialis reservata, &c. etiam vigore Indulci S.R.E. Cardinali, putat habere locum circa Indulta extraordinaria duntaxat, vel nisi Indulta sint extraordinaria, ministrum circa ea beneficia, quorum collationes spectant ad Cardinales ratione alienius Abbatie, vel dignitatis, quas possident in aliena Diœcesi, non autem circa Indulta ordinaria, & ita docet Germanius tract. de Indul. cur. 8. quibus suis, n. 9. & post illum Maflobrius in praxi habendi concr. requif. 7. dub. 42. qui pro hac firmanda sententia adducunt multas rationes.

RESOL. LVIII.

An Vicarius Cardinalis habens facultatem conferendi beneficia possit illa conferre extra Diœcesim, quia de Cardinalibus non est difficultas? Ex p. 5. tr. 2. Ref. 43.

§. 1. **D**e Cardinalibus non est difficultas, quia Ordinarius potest extra territorium exercere ea, quæ sunt voluntariae iurisdictionis, & cause cognitionem non requiritur, ex l. 2. ff. de officio Procons. & Legat. & ex gl. in cap. noui, de officio Legat. & latè. Iason in l. extra territorium, ff. de iuridict. extra territorium, seu Diœcesin posse conferre beneficia. Est igitur quæstio, si Cardinalis Vicario generali suo dederit facultatem conferendi beneficia, an possit idem Vicarius conferre extra Diœcesim? & post multa Germanius tract. de Indulg. §. tibi, num. 83. in affirmativam sententiam transit.

2. Verum Maflobrius in praxi habendi concr. pral. 26. dub. 5. num. 6. distinguendum putat, ait enim, aut Cardinalis qui habet indultum, reperitur in Rom. Cur. aut etiam est absens à Curia, & Diœcesi, sed cum licentia Papæ, & sic poterit eius Vicarius etiam extra Diœcesim conferre. Aut est absens sine licentia, & tunc nequam poterit Vicarius conferre, ex prædictis, quia Cardinalis non potuisse id ei dare, nemo enim dat quod non habet e. cum Dabertum 1. b. 7. facit. c. nemo 79. de reg. iur. in 6.

RESOL. LIX.

An Cardinales possint conferre beneficia Episcopatum a se resignatorum, etiam post praæconizationem resignatur, si nondum tamen fuerit adeptus possessionem?
Ex part. 5. tr. 2. Ref. 44.

§. 1. **A**ffirmativam sententiam docet Germanius, de Indulg. Cardin. §. nec non quartu[m]cumq[ue] num. 22. nam qui resignavit Episcopatum in favorem alicuius, est adhuc eius dominus, ut possit conferre beneficia tum ratione indulti, tum potestate ordinaria, quia adhuc in possessionem est; & quamquam datur per resignationem esse priuatum, intelligi tamen debet de possessione iuris, quæ perdit, non tamen possessione naturali, cui potest incumbere, donec sciat præfata resignatione habuisse effectum, vt censes Innocent ad c. qui in dubiis, de rer. permitt. & captam esse possessionem. Vnde Gomezius ad reg. de publ. q. 15. scribit eandem regulam non habere locum nisi tribus concurrentibus, videlicet quod resignatio non habetur publicata, possessione petita, & quod resignans defecerit, in possessione, & Petrus decif. 3. 37. num. 2. lib. 3. ait, quod tunc resignatarius dicitur ciuiliter & naturaliter possidere, quando est apprehensa possit, & in decif. 158. num. 3. eodem lib. 3. quod cum sit resignatio in favorem certæ persona ante apprehensionem, seu acquisitionem, resignans dicitur etiam possidere, & titulum coloratum habere. Hæc Germanius, eius sententiam sequitur etiam Maflobrius in praxi habet de concr. pral. 25. dub. 6. num. 6.

RESOL. LX.

An Cardinales possint recipere resignaciones beneficiorum existentium in suis titulis?
Et an hoc extendatur ad Cardinales habentes Archiepiscopatum, Abbatias, vel Prioratus in Commendam, ex dispensatione?

Et

*Et an Cardinales renunciantes Episcopatu*n* reineant facultatem conferendi beneficia in mensibus Pape ex eius induito? Ex part. 5. tr. 2. Ref. 14.*

§.1. *H*anc questionem doctè perractat Flaminius Parisius de resignat. benef. lib. 7. q. 12. per totam, vbi n. 8. docet Cardinales possit recipere resignationes beneficiorum existentium in suo titulo, quia possunt conferre, vt dictum est *suprà*, illa beneficia, & possunt delitare beneficiatos, quod ius competit eis ratione titulorum, vt etiam tradit Mandosius in reg. 7. Cancell. q. 1. n. 5. vbi plures alios allegat, & hanc etiam opinionem docet Barbosa collect. in Cod. tom. 1. lib. 1. tit. 33. c. 11. n. 3. Et hanc opinionem Parisius ubi *suprà* n. 22. extendit ad Cardinales habentes Archiepiscopatum, Episcopatum, Abbatias, vel Prioratus in commendam ex dispensatione Papæ: possunt enim recipere resignationes beneficiorum ratione Archiepiscopatus, Episcopatus, &c. nam si possunt conferre beneficia vacanta ratione Archiepiscopatus, Episcopatus, &c. poterunt etiam resignationes recipere.

2. Nota hic etiam Cardinales renunciantes Episcopatu*n* retinere facultatem conferendi beneficia in mensibus Papæ, ex eius induito, vt docet Parisius num. 23. qui etiam *num. 27.* recte notat, Cardinales, qui habent indulta in Episcopatibus renunciatis etiam resignationem beneficiorum facta coram Episcopo in mensibus, in quibus ipsi habent potestatem conferendi, possit etiam ad illos spectare beneficium renunciatum in manibus Episcopi conferre, & ratio est clara, quia si renunciatio fiat coram Episcopo in mensibus Papæ reservatis, collatio, hoc non obstante, spectat ad Papam, & non ad Episcopum recipientem ipsam resignationem; ergo etiam in casu nostro debet spectare ad Cardinales, qui per indulsum loco Papæ succederunt. Et ita etiam tenuit in causa inter Cardinalem Urbini, & Archiepiscopum consulendo, Gabricl. lib. 1. conf. 187.

RESOL. LXI.

An familiares Cardinales in absencia gaudent fructibus suorum beneficiorum? Ex p. 5. tr. 2. Ref. 79.

§.2. *R*espondeo affirmativè cum Cuccho in *Instit.* Cav. lib. 2. iii. 4. n. 69. vbi sic ait. Cardinales possunt suoram beneficiorum fructus, etiam dum ab eis absunt, in Curia Romana existentes percipere, quia Romana Ecclesia, quæ ceteratum omnino est mater, deservientes, aliis quoque Ecclesiis servire vinduntur, & in suis beneficiis residere, quod etiam de familiares eorum traditum est, cum & ipsi eadem ratione, eisdem priuilegiis perfrui debeant. Ita ille, & ante illum Laudenstræt. de Cardin. q. 69. vbi citato hoc sententia Ioannem Andream, & Butrium eum dilectus, de cler. non resid. & hanc etiam sententiam docet Albanus de Cardinalibus q. 42. priu. 6. & alij penes ipsum.

RESOL. LXII.

An Cardinales, quando Patroni sunt discordes, possint prouidere Ecclesiis iuris Patronatus? Ex part. 5. tr. 2. Ref. 94.

§.1. *V*ideatur negatiu*m* respondendum, quia hoc, vt obseruat Lessius lib. 2. c. 34. dub. 6. n. 27. & alij communiter, competit Episcopis, ex cap. si Tom. I. X.

vero, & c. quoniam in quib[us]dam, de iure patroni. Sed ex hac ratione probatur posse Cardinales hoc efficer, quia vt * *Suprà* probatum est satis, Cardinales in suis titulis habent plenum ius Episcopale, in Resolutionib[us]. Unde Cardinalis in Clemene Romani, q. irrum. 5. q. 3. dicit, quod tituli Cardinalium aequiparantur Ecclesiis Episcopatibus, & sic habent iura Episcopalia, & congenerante officio Ordin. & consequenter possunt conferre beneficia suis titulis subiecta, vt *Suprà* * *Suprà* in Resolutionib[us], dictum est: & ideo ad casum propositum affirmatiuum sententiam ex rationibus adductis tenet Vnic. Grilenzon, conf. 63. n. 9. aferens quod quando patroni & aliquid in discordant in praesertando, sicut Episcopi, ita & Ref. 55. 56. & 57. Cardinales prouident Ecclesiis.

RESOL. LXIII.

An Cardinales in Ecclesiis titularibus possint cognoscere causas clericorum praefertim criminalis?
Et quid est dicendum, si clericus aliquis sit depositione dignus; an Cardinalis debet sententiam ferre, acutum tamen degradationis Episcopo committere? Ex p. 5. tr. 2. Ref. 7.

§.1. *N*egatiu*m* sententiam docet Mandosius in Regul. 7. Cancell. q. 2. n. 7. vbi testatur Cardinales in Ecclesiis suorum Titularum non tantum iurisdictionem habere ut possint causas ciuiles & criminales cognoscere, ac iudicare, nisi priuilegiis Pontificis id faciant.

2. Sed alij affirmatiuum sententiam tenent ex his, que assentit Lothetius de benef. tom. 1. lib. 1. quæst. 8. n. 50. & Grilenzonius conf. 63. per totum. Layman in Theolog. moral. lib. 1. tract. 4. c. 7. §. 7. n. 28. vbi ex Abbatore & aliis firmant Cardinales in suis Titulis habere iurisdictionem Ecclesiasticam, & alia exercere, quæ Episcopalis iurisdictiones sunt, & Probus ad Ioannem Menochium in cap. 1. num. 2. maior. & obedient. testatur Papam sibi hoc dixisse. Verum inuenio hanc questionem in terminis tractare Anastasium Germanum tract. de Indul. Cardin. §. tam ratione, num. 34. vbi tener Cardinalem non Episcopum de causa criminali posse cognoscere, & si Clericus erit depositione dignus, sententiam ferre, acutum tamen degradationis Episcopo committere debere, cum hoc sit Ordinis. Et ideo Rota coram Aldobrandino dixit, Cardinales quoad iurisdictionalia habere iura Episcopalia, part. 1. decisi. 233. n. 19. in Decisi. diversorum Auditorum.

RESOL. LXIV.

An Cardinales possint habere priuatum carcerem ad suos familiares coerendos?
Et an familiares Cardinales ex consuetudine remittantur ad ipsos Cardinales, & ipsi Domini Cardinales sint eorum indices competentes, ita ut Vicarius Papæ dictos familiares non indicet, sed eos remittat suo Cardinali?

Et an Cardinales possint habere familiam armata?
Et an, qui alium cepit ex iusta causa, possit illum detinere spatium 20. horarum, & ipsum capitum indicio presentare?
Et quid, si illum detinet non ex iusta causa, qua puniri debet? Ex part. 5. tractat. 2. Resolut. 25.

§.1. *L*iber huic dubio respôdere cū verbis insignis Criminalistæ Iul. Clari in praxi lib. 5. §. final. L 1 2 quæst. 66.